

حدیث از رسول الله

۱۰. التَّعْظِيمُ لِأَمْرِ اللَّهِ، وَالشَّفَقَةُ عَلَى خَلْقِ اللَّهِ. ۱۱

۱۰. بزرگداشت برای امر خدا و رحمت بر خلق خدا. [سزاوار] است

شیخ محمود شبستری «کنز الحقایق»

به جان تعظیم امر حق به جا آر

بدل بر خلق شفقت نیز می‌دار

شریعت و رزق کان تعظیم امر است

که شفقت نیکوی با زید و عمرو است

برای خود به امرش کار می‌کن

مسلمانی خود اظهار می‌کن

هر آنچت گفت حق کلی به جا آر

نه بهر نفس خود بهر خدا آر

که تعظیم آن بود کان را کنی کار

نداری کار او بر جان خود بار

رها کن بوالفضولی و هوس را

مرنج از کس مرنجان نیز کس را

به ناخوانده مشو مهمان مردم

منه باری ز خود بر جان مردم

وگر آیند مهمانان به ناگاه

گرامی دا و عذرش نیز می‌خواه

وگر داری تو وامی باز ده زود
کز این رو شد خدا و خلق خشنود
مده وام ار دهی دیگر خواهش
به سختی تقاضا جان مکاهش
مگو درد دلت با خلق بسیار
وگر گویند با تو گوش می‌دار
ز کس چیزی خواه و گر بخواهند
بده گر باشدت هرچند کاهند
مگو غیب کسان ور زانکه ایشان
کنندت عیب کمتر شو پریشان
مکن غیبت وگر گویند مشنو
چو می‌دانی تفاوت نیست یک جو
منه بهتان که آن جرمی عظیمست
مزن بر روی کودک چون یتیم است
یتیمان را پدر باش و برادر
بدان حق پدر با حق مادر
ضعیفان را فرو مگذار در راه
که افتند اینچنین بسیار در راه
مکن با دیگری کاری که آنت
اگر با تو کنند باشد گرانت
مکن بهر طمع با کس نکوئی

که رنجور است مطمع از دو روئی

بدان تعظیم افشای سلام است

یقین دان شفقت بذل طعام است

چو کردی با کسی احسان نعمت

بر او منت منه زو دار منت

دگر گر با کسی کردی نکوئی

نباشد نیکوئی چون باز گوئی